

KÖZHIR

1981. XII. 9. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XIII. félév. 13. szám. péntek

Kedves Cserkúti György!

Szívélyes és igen barátságos, invitálásodra folytatom a cikket. Miután jelenléteddel ezt a tanszéki értekezletet többek között Te sem tisztelted meg, ezért szívesen mesélek róla részleteket.

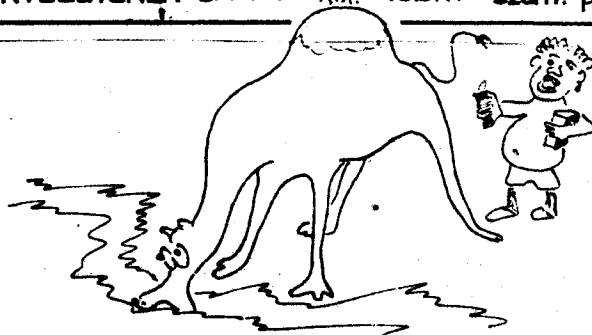
A megbeszélésen világosan kiderült, hogy a tanárok úgy vélik, hogy az a bizonyos "mókamesteres" cikk "A diákság" véleménye volt. Utána is csak a hivatalos szervek reagáltak, és semmiből sem derült ki az, hogy köztünk is van jónéhány hallgató, akinek tetszését egyáltalán nem nyerte meg az az írás. Ezért találtam lényegesnek, hogy éreztessék, hogy a KÖZHÍR nem mindig az egész "köz" véleményét hirdeti, valamint miután a KÖZHÍR hibáját nem ismerte be /feltéve, hogy hibának lehet nevezni a véleményünket - szerk./, s nem kért elnézést, ezzel próbáltam helyettük némi kárpótlást nyújtani.

Most visszatérek aszokra a "meglehetősen homályos észrevételeimre!" Az értekezleten elhangzott, hogy a számonkért anyagot nem adták le teljesen; a tételket nem eléggé részletezve, túl gyorsan adták le; a zárthelyi előtt nem hívták fel a figyelmünket arra, hogy bizonyítás is követelnek. A 481-482 tan-
kör előadásán az anyagot leadták, ez tény! A tételket részletesen: a hozzátartozó feltételeket pontokba szedve, a következményeket kiemelve, a problematikusabb helyekre a figyelmünket külön felhívva mondták el. Az előadáson az is elhangzott, hogy bizonyításra számítani kell a ZH-ban.

Ezek után a tények után hogyan lehet a tanszéki értekezleten az egész diákság véleményeként az előbb említett hibákat felróni?

Ezért szükséges előre egyeztetni az álláspontokat, és főleg azokra hallgatni, akik rendszeresen bejártak az előadásokra, így tisztában vannak vele, hogy ott mi hangzott el.

Dános Tamás

Kedves Tamás!

Figyelmesen elolvastam leveledet, és engedd meg, hogy mindjárt hozzá is fűzök néhány gondolatot.

Egyetlen újság, így a KÖZHÍR sem képes a "köz" véleményét úgy hirdetni, ahogyan azt Te gondold. A közvélemény ugyanis a legjobb esetben is "csak" a többség véleménye, és sohasem egyetlen egységes vélemény, így természetesen mindig vannak, akik ezzel nem értenek egyet. Ráadásul egy újságnak nem is csak az a feladata, hogy szajkó módjára visszaadja a köz véleményét, hanem az is, hogy problémákra az átlagosnál érzékenyebb, és ugyanakkor "írástudó" munkatársaival éppen, hogy formálja azt. Természetesen a köz érdekében.

Az általad említett cikk mondanivalójával a meglehetősen heterogén szerkesztőségünk valamennyi tagja egyetértett, és ért most is, így aligha valószínű, hogy ezzel kisebbségben lennénk. Annyira nem, hogy például a 3-as, 4-es tanulócsoport hallgatóinak többsége a sok betű között egyszerűen fel sem ismerte a feladatot képző differenciál egyenletet. Nem hiszem, hogy ők a Te véleményeden lennének. /Közülük sokan kiváló tanulók, és az előadásokra is rendszeresen bejártak./

Tudjuk, hogy a számonkérés szintjének emelése egy darabig javítja az oktatás hatásfokát, egy bizonyos szinten túl azonban ugrászerűen rontja. Te és még néhányan ennek a "túlemelt" szintnek meg tudatokat felelni, ennek én is őszintén örülök.

Ebben a helyzetben azonban nem lenne szabad megfélekednünk arról,

hogy sajnos kisebbségben vagyunk, és a jelenlegi helyzet a többség teljesítményét már rontja. /Itt a valódi teljesítményre gondolok, nem a számtalan tényezőt tartalmazó, és éppen ezért teljesen objektívan meg sem állapítható pontszámra./

Az előadásokról pedig annyit, hogy Fazekas tanár úr óriási szakmai tudással és lelkiismeretesen tartja azokat, nem kis energiát fektetve egy-egy órába. Sajnos azonban nem vagyunk egy hullárhosszon. Az átlagos és még az átlagosnál jobb hallgatók többsége sincs olyan tudásszinten, hogy ezekből igazán profitálhasson.

Az így kieső tudást pedig sem a számonkérés, sem az értékelés-személyen módja nem pótolhatja.

Felreértés ne essék, egyetértök azzal, hogy az egyetemi oktatásban a követelmények emelése a gyengéket kiszűrje, a jókat pedig megfeljebb emelje, de mivel a Karon közlekedésmérnököket képeznek, ezt a szelektáló feladatot nekedévbén már inkább a szaktantárgyainak kellene teljesíteniük. Ez nem azt jelenti, hogy akkor már bocsanatos bűn lenne a matematika, filozófia, stb. nemtudása, de az egyszerű arányok megtérülésére még nagyobb gondot kellene fordítani.

Végezetül még néhány apróság kisorsólag a tisztánlátás kedvéért: az említett tanszéki értekezleten résztvett a KISZ kari tanulmányi felelőse is, aki hivatalból is a "köz" véleményét képviselte, és ezt veled saját elmondása szerint előre meg is beszélted. Az általad bírált cikket pedig éppen olyan ember írta, aki rendszeresen bejárt az előadásra.

Honol Barna

T. Szerkesztőség!

A f. év XI.18.-i számban megjelent - zizi - szignóval jelzett cikkekre az előbbiakban válaszolok:

1./ A Mérnöki fizika c. tárgyhoz szükséges segédleteket intézetünk úgy rendelte meg, hogy azokat borítólappal ellátva, füzet formában kapja meg a hallgatóság. Ennek ellenére - sajnos -, a sokszorosító üzem, munkaerőhiányra hivatkozva, ömlesztve szállított le több segédletet.

2./ Az egyes segédletek lapjainak az összeállítását és elszállítását úgy kívántuk megszervezni, s a hallgatóktól félév elején ezt kértük, hogy azt tanulókörönként 2-3 hallgató végezze el.

/ Véleményünk szerint mind az oktatók, mind a hallgatók szempontjából hátrányosabb, ha a hallgatók egyenként, vagy kisebb csoportokban veszik át a segédleteket./ Megjegyzem, hogy a segédletek átvétele a többi tanulókörben zökkenőmentesen, fegyelmezetten, órarenden kívüli időben történt meg. Ennek természetes feltétele, hogy a vételezés időpontja előre egyeztetésre kerüljön.

Természetes, hogy ezt a munkát a tantermi foglalkozáson kívüli időben kell elvégezni.

3./ A tanulmányi és vizegaszabályzat előírja, hogy meghatározott számú alkalommal a félév során katalógust kell tartani. A cikkben említett napon történetesen ellenőrizni kívántam a jelenlétet. Éppen ezért, az előadásra mentemben, látva néhány hallgatómat jegyzet lapokat rendezni a folyosón, felszólítottam őket, hogy jöjjenek a foglalkozásra, s arra is felhívtam a figyelmüket, hogy katalógust fogok tartani; ők azonban nem tartottak velem.

A tanteremben a katalógust megtartottam, s az előadást megkezdtem. Néhány későbbben érkező / pl. büfében volt / hallgatónak sem engedtem meg az utólagos feliratkozást, természetesen a még később érkező, segédlet vételezés miatt távollévő hallgatóknak sem.

Úgy gondolom, hogy mind az oktató, mind a hallgató számára a teljes foglalkozási idő alatt kötelező a tanteremben való jelenlét és aktív részvétel; az ellenőrzés éppen ezt a célt szolgálja. Mivel a szóbanforgó cikk ezzel ellentétes hangulat keltésére törekszik, azzal nem lehet egyetérteni.

/ Egy gyakorlati megjegyzés: Ha az érintett hallgatók csak ezen egy alkalommal fogtak ki katalógust, ennek a TVSZ értelmében semmi káros következménye nem lehet, ha viszont a TVSZ-ben megengedett határt / 5 igazolatlan távollét / már túllépték, akkor talán mégsem teljesen "ártatlan" hallgatókról van szó, akik minden tekintetben kifogástalan magatartásúak, s csupán holmi oktatói önkénynek lettek az áldozatai./

Budapest, 1981. november 25.

Horváth Károly
egy. tanár

Engedje meg, hogy én is mint kívülről leírhattam a véleményem a történetekkel kapcsolatban.

Teljesen egyetértek azzal a mondattal, miszerint: "...mind az oktatók, mind a hallgatók szempontjából hátrányos, ha a hallgatók egyenként, vagy kisebb csoportokban veszik át a segédleteket."

Tisztelt Professor Úr!

Azt természetesen tartom én is, hogy azt a munkát /segédletösszerakás-átvétel/ a tantermi foglalkozáson kívüli időben kell elvégezni.

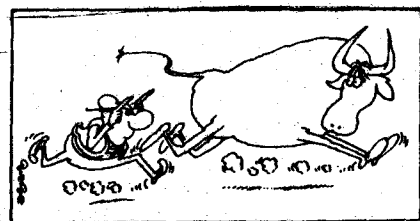
Miként értesültem róla, ezt a hallgatók meg is próbálták! A két tankör segédletelért 3 diák ment el. Az oktatás megkezdése előtt kb.20 perccel érkeztek az átvétel helyére. Az, hogy időre nem készültek el a munkával, rajtuk kívülálló okok miatt következett be. Ugyanis nem tudtak bejutni a szóban forgó szobába. Azt viszont természetesen veszem, hogy vártak, mikor pedig lehetőségük nyílt rá, elkezdték az összehajtogatást. Amikor a Professor Úr arra járt, a válogatás végén tartottak. Magától értetődőnek tartom, hogy nem dobták vissza az egészet, és rohantak előadásra, hanem először befejezték azt, amit nemcsak saját, hanem két tankör érdekében csináltak. Azt, hogy pár percet késtek az óra elejéről, ebben az esetben véleményem szerint, nem lehet elítélni.

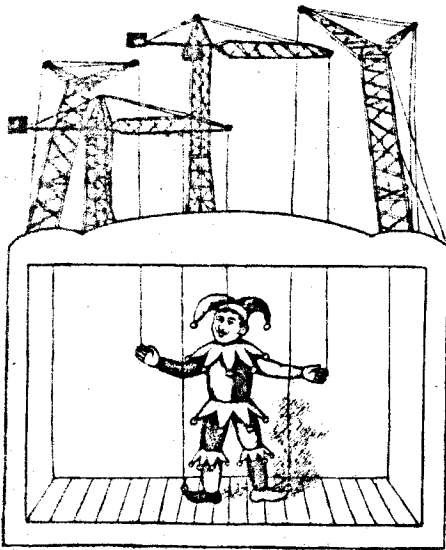
Hiszen azt is természetesen tartjuk - mi hallgatók is -, ha egy előadó nem tudja befejezni a gondolatát, tovább tartja az órát, és nem is csak öt perccel.

Talán az sem volt szerencsés, hogy ezeket a későket azokkal hasonlítja össze, akik a büfé miatt késtek.

Az igaz, hogy a TVSZ csak 3 igazolatlan hiányzás után büntet, de már ezzel az eggyel is el lehet érní, hogy legközelebb az érintettek nagyon meggondolják, hogy végeznek-e a köz érdekében bármit is, ha esetleg hátrányuk származik belőle.

Szabó Imre

Válasz a válaszra.

Tisztelt Tanár Úr!

1. Megértjük, az intézet nem tehet arról, hogy a mérnöki fizika segédletet a nyomda fűzetlenül adja ki. Ezért soha senki egy rossz szót nem szólt az intézetre, sőt még a nyomdára sem.

2. Az ominózus esetben három ember volt fenn két - azaz kettő - tanakrőből. Arról igazán nem tehettek, hogy 8-tól 8¹²-ig az ég világon senki nem volt abban a szobában, ahol az a bizonyos nyomdai termék beszerezhető.

3. Az természetes, hogy bizonyos számú katalóguat kell tartani, és a katalógussal nem lehet tréfolni. De az ember, amikor már nagy nehezen kiválogatta a lapok felét, megazárolta őket, és a fél szobát telerakja kis stóccokkal, ekkor egy fránya csemetéért nem fogja azt mondani, hogy bocsi' titkár néni, ezt most itt hagyjuk, de tessék nyugodt lenni, majd 45, 50 esetleg 55 perc múlva érte jövünk.

Matematikai tény, hogy az egy az öthöz képest elhanyagolható?/ De ha az embernek levágják az egyik ujját, az igen csekély vigasz, hogy maradt még négy. És meg lehet nézni, hogy annak a bizonyos három embernek hány katalógusa van az eddig tartott háromból./ Mindössze a fent említett egy./

Tüttő László

Szerkesztőgáránk egyik gyakran visszajáró volt tagjával, Balog Imivel beszélgettünk az egyetem utáni időkről, a pályakezdeésről:

-Mi is történt veled az államvizsga óta, hol dolgozol?

-Jelenleg a METROBER fejlesztési főmérnökségén dolgozom. Eredetileg az Állami Fejlesztési Bankkal volt szerződés. A diplomamunkám egyik opponense volt METROBER-es, megtetszett neki, amit írtam és kapacitált, menjek át hozzájuk. Én engedtem is a csábításnak, és fölbon-

ditkor a mi főmérnökségünkön kb. 35 év. Az itt dolgozók hetvenöt százaléka diplomás, a fele mérnök, a többi közgazdász, jogász. Kb. négy mérnökre jut egy műszaki rajz szerkesztő. Az idén ötven kezdünk itt: egy építész, három építőmérnök és én.

-Talán foglalkoztál már itt az egyetemen is ilyen témával?

-Mint tudod, rendszerszervező ágazaton végeztem. Hegyedéves vállalati gazdaságtan dolgozatomban foglalkoztam először a beruházási hatékonysággal. Ebből ké-

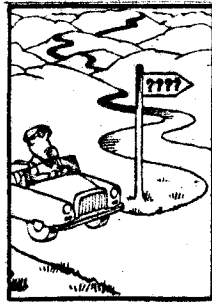
MI LESZEL, HA NAGY LESZEL ?

tottam a szerződést, kifizettem a szerződésben szereplő összeget.

-Milyen munkán dolgozik ez a főmérnökség, és mi a te munkád?

-Itt készülnek a főváros közlekedése fejlesztésének hosszútávú tervei. Elsősorban a metró és a csatlakozó felszíni közlekedés tanulmánytervei, az MO-ás gyűrfő tervezése. Konkrét részletes tervezést más tervezőintézetekkel végeztetünk. Én ezeknek a beruházásoknak a hálótervezésével foglalkozom. A többi szakemberrel együttműködve - ők mondják meg, milyen munkafolyamatok, milyen műveleti idők szükségesek a kivitelezés során - a hálótervezés logikai részét szerkesztem össze.

Eddig úgy készültek ezek a beruházások, hogy volt egy kitűzött határidő, amit valamilyen úton-módon teljesíteni kellett. Ezt most öt-hat évre elemzés útján történő előtervezés váltja majd fel.

-Konkrétan mivel foglalkoztál eddig?

-Talán legnagyobb munkám a metró III.B szakasza munkálatainak tervezése volt, de elkészült a káposztásmegyeri járműtelep terve és folyamatban van az észak-pesti metró és a felszíni közlekedést összehangoló, koordináló terv. /Igy talán majd nem kell egy-egy utcát négyszer ötször is felbontani./ Nagyon tetszik, hogy a fiatalokat teljesen felelősségteljes, szó szerint mérnöki munkával bízzák meg.

Ennek talán az is oka, hogy az átlag-

sőbb TDK dolgozat lett, majd a diplomamunkám volt az Árpád-híd hálótervezése. Úgy érzem, jó dolog, ha a szaktárgyak tanulását egy-egy nagyobb feladattal fejezik be, mert az témpontot adhat a diplomamunka témájának megválasztásánál, egy-egy terület jobb megismerésénél..

Ha már itt tartunk, úgy érzem, el kell mondanom, hogy egy kicsit kevésnek érzem azt, amit - rendszerszervező létemre szervezésből, tervezésből tanultam. A gépész alapozás helyett lehetne inkább több számítógép, közlekedési hálózatok tervezése, közúti és vasúti technológia és alkalmazott statisztika. A nyári gyakorlatok szerkezetében is érződnie kellene ennek. Olyan közlekedési, vagy tervező vállalatnál kellene elhelyezni azt az egy hónapot, ahol az ágazat profiljának valóban megfelelő munkával lehetne megismerkedni.

- Hány egyéb vállalatot ismertél?

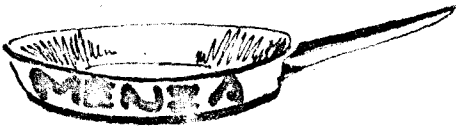
- Nem sokat. Néhány beszélgetésben voltam a BKV-nál, Tungsram-nál, de mélyebben nem ismertem őket. Azt mondhatom, jó részt szerencse dolga, hogy ide kerültem. Nálunk mindenkinek elég sok feladata van, nem is lógnak szívesen az emberek, mert a munka is érdekes és a fizetés is jó. Nyugodtan elmondhatom, hogy elégedett vagyok minden szempontból.

A légkör nagyon jó. Többször voltunk együtt itt-ott. Kirándultunk Prágába, focistunk a pozsonyi kollégákkal - ki is kaptunk. KÖZHÍR-es militán sem vészett kárba, tagja vagyok az egy-kéthavonta megjelenő vállalati újság szerkesztőségének.

- Sok sikert és rövid kritikus utakat kívánok.

- Köszönöm.

- K. K. -

A két héttel ezelőtti KÖZHÍR - cikk nyomán kerestem a Stoczek utcai menza vezető-ségét. A konyhafőnökkel és az étterem vezetőjével beszélgettem. Bevezetésként megmutattam a cikket. Miközben olvasták, figyeltem az arcukat: látszott rajtuk, hogy egy kicsit melegük van.

- Először talán az ételek árainról. Az áremelkedést a központ az árba már belekalkulálja. Ugyanis nálunk kettő féle ár van. Az egyik az elszámoló ár, ezt küldi a vállalat, ilyen ára van a húsnak, a rizzenek, stb. A másik ár a változó ár, ami a számlán szerepel. A rántott hús ára is így alakult ki.
- Láthatnák egy árkalkulációt?
- Természetesen!

Megkaptam. A rántott hús ára hasábburgonyával a nyersanyag ára szerint 13,65 Ft, + 30% haszonkulcs: 5,33 Ft, összesen: 18,98 Ft, kerekítve 19 Ft. Viszont vegyes körettel 17,40 Ft, rizzsel 16,10 Ft.

- A pénztárnál még nem tapasztaltam, hogy ha egy ételt más körettel adtak, mint hasábburgonya /nem saját kérésre/, akkor a különbözethez megfelelő árat ütötték volna be.

- Éppen ezért, ha lehet, nem adunk ételt más körettel. Viszont ha valaki ragaszkodik hozzá, akkor a pénztárosnak korrigálnia kellene. Egyébként egy ebédjegy 16,72 Ft, egy vacsora 14,12 Ft, ebből kell kikalkulálni az ételt úgy, hogy a menzán is változatos legyen.

- Az árról ennyit. De mi van a választékkal az "A'la carton" ?

- Ami étel az étlapon megjelenik, azt meg is főzzük! Az gyakran előfordul, hogy egy étel már az első időszakban elfogy, mert csak 100-200 adagot főzünk le belőle. De olyan, hogy egy ételt nem főzünk le, nincs! Aki ezt így, ahogy itt van, leírta, hazudott!

- Többször is tapasztaltam a leírtakat.

- Nézzel! Például, ha a húsosok késnek, a virslit csak késve hozzák, nyitáskor még nincs, az étlapról nem húzzuk le. Később lehet kapni. A másik lehetőség a késésre: a sütő. Mindössze két sütőnk van. Ebben kell mindent lesütni, a rakottburgonya és néhány más étel általában ezért késik.

- És miért késik például a káposztáskocika?

- Az mindig elkészül, mert kifőtt tészta.

- Ezek szerint ha nyitás után nemsokkal nincs, akkor az később sem lesz.

- Már biztos elfogyott!

A témát részemről lezártam.

- Étkező eszközök tisztasága. Miért nem ellenőrzik?

- Kevesen vagyunk, sietni kell, nincs időnk ellenőrizni. Tegnap például én is beálltam a mosogatók közé, én hordtam ki az evőeszközöt és a tálcákat. Roppant kevesen vagyunk! Ötven fő a keretünk, ebből 43-at töltünk be, 8-10 fő minimálisan naponta nem jön be, szabadnap és e-
gyebek miatt. Az állandó létszám nagyon kevés, a többi csak jön-megy, ezek általában nem a legjobbak közül valók. Higgye el, mi örülnénk a legjobban, ha Önök tudnának segíteni, aki ráér, begrana ebéd vagy vacsora idején. Természetesen fizetésért! Ez Önöknek is jobb lenne, mivel kevesebb lenne a gond, a probléma itt az étteremben. /Tehát munkavállalási lehetőség itt, a menzá! Kettő-hárman már dolgoznak itt, ők nem panaszkodnak! Akinek kedve van, az étterem vezetőjénél kérjen felvilágosítást! /

- Van más problémánk is. Fél év alatt a fogyóeszközhányunk 210 ezer Ft volt! Hogy jött össze? Például a Martos kollégiumban dolgozik egy bácsi, aki a szemetet hordja le. Ő állandó vendégünk. A szemből minimum 5-6 tányért hoz naponta, van amikor jóval többet. Ha a gondnokot sikerül elkapni, végigjárjuk a melegítő-fülkéket, kosárszámra szedjük össze a tányérokat!

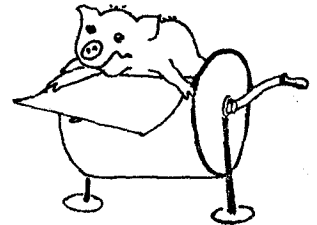

- Nem próbáltuk valahogy megakadályozni?

- Egy leányzóknak szóltam: "Elnézést, de hova viszi a tálcát / tele volt/ ? - Mikköze hozzá, nem a magáé!" Ez igaz, de ezért kell annyit várni az evőeszközre is. Egy ebéd kb. 30 Ft, amiben elviszi 130 Ft. Alig van villánk, kanalunk, így ha összeszedjük, rögtön mosni kell, már úgy is késésben vagyunk. Nem tudjuk pótolni az így "kimentett" evőeszközöket, mivel nem kapunk rá pénzt! De ha nem hiszi, nézzen körül az út túloldaláról! A Martos ablakában hány tálcát lát? A legtöbben van. Néhány szobába próbaként benyitottunk. Az eredmény: több szobában a szódásüveg és a poharak alatt találtunk. Régebben, mikor volt menzabizottság, visszahozták az edényeket, evőeszközöket. Most is van, de mi ritkán találkoztunk velük. Még egy! Bárkinek, hármalyon problémája van, jöjjön; a vezetőkhöz közül valaki mindig itt van! Sokkal könnyebben meg tudjuk beszélni a problémákat frissiben!

Mit lehet erre mondani? Sajnos, a menza vezetőinek abban igazuk van, hogy nem lehet ilyen körülmények között rendes munkát végezni! A jelenlegi helyzetben azért mi is segíthetünk. Egyrészt: nem csökkentjük tovább az amúgy is csekély evőeszköz-készletet. Másrészt: esetleg segítünk a munkaerőproblémát megoldani, a már ott dolgozók véleménye szerint megéri!

Guriga

torgódobos sertéskábitó berendezés

A múlt szombaton került sor az első Gépjármű Stúdióra. A jó program a hétvége ellenére meglepően sok embert hozott össze. Körülbelül negyvenen ültünk 5 órakor a kollégium klubjában.

Gulyás Imre mellé Szabó András sajnos más elfoglaltsága miatt nem érkezett meg, viszont meglepetésként itt volt Kiss Dező a Budapesti Volán hegyi versenyzője.

Fekete Kálmán filmjeivel kezdődött a műsor, és a filmekhez fűzte megjegyzéseit a két versenyző. A filmek után kötetlen beszélgetés kezdődött. A maratoni társalgást tíz óra után egy kollégiumi szobában folytatták a legkitartóbb érdeklődők - akkor már csak Gulyás Imrével.

Úgy érzem, aki eljött nem csalódott, és jól érezte magát. Ezúton is szeretnénk megköszönni a versenyzőknek, hogy tulajdonképpen ingyen / a benzinköltséget térítették a pécsiieknek/ eljöttek a kollégiumunkba.

Egy mozgalom fejfájára.

autoritás: olyan hatalom, amelyet egy szervezet normái törvényesítenek.

/ Az antiautoriter mozgalom kapcsán a személyiségről/

A 60-as évek végén alakultak ki az Egyesült Államokban olyan szubkultúrák, melyek szakítottak a családon belüli alá-és felérendeltségi viszonyokkal és szakítani akartak a társadalom ilyen viszonyaival is. Most a „Valóság” legutóbbi száma közül egy értékelő írást a „Die Zeit” hasábjairól. Mivé fejlődött ez a mozgalom?

A gyermekeknek úgy látszik nem tett jót az új nevelésmód. Őket teljesen szabadjára engedték a szüleik. Az utcán nőtték fel. Nem épült ki az a természetes gátlásrendszerük, amely egy „hagyományos” nevelést kapott gyermekben létezik /ne lopj, ne légy irigy, ne feleselj, stb../ Kutatók leírnak olyan eseteket, ahol egyes így felnőtt gyermekek durván reagáltak társaik cselekedeteire, erőszakkal szereztek érvényt igazuknak. A nevelés következő léposófoka - az iskola - nem tudta már belőlük ezeket a jellemvonásokat kiölni. Lassan a diák dominánssá vált az iskolában a tanárral szemben. Létezik olyan iskola az Egyesült Államokban, ahol a tanárverések úgy elszaporodtak, hogy iskolai rendfenntartó osztagot kellett létrehozni, különböző, veszjelző berendezéseket beépíteni.

Falusi kommunákban azonban felleltek olyan nevelésformát, melyben a gyerekek napját nem szabályozta órarend, tilalmakat azonban állítottak szüleik. Nem titkoltak előlük semmit, így elérték a gyermekek kötődését szüleikhez. Szemben a „városi” modellel.

A szociálpszichológia ma már pontosan meghatározza, milyen mértékben függünk autoritásoktól. Például a személyiségjegyek öröklöl-

hetőségét célzó kísérletben kimutatták, hogy a „dominancia” /irányító jelleg / és a „szociális jelenlét” — két szorosan rokon fogalom — a legjobban öröklődő.

Egy francia viselkedésbiológus Henri Laborit a dominancia-elvet teszi felelőssé az emberiség összes problémájáért. Ezeket a téziseket illusztrálta Alain Resnais utolsó filmje, az „Amerikai nagybácsim”. Nagyon szemléletesen, patkánykísérletekkel von párhuzamot egy emberpár viselkedési jegyeivel. Érdekes például az az eset, amikor a kísérleti patkány mellé a ketrecbe egy másikat tettek. A kísérleti állat a padlóból áramütést kapott, tehetetlen dühében — mivel a fájdalmat okozó eszközt nem ismerte — a mellé helyezett állatot kezdte marni. Ha a néző magába szállt, érezhette, hogy mi, emberek sem vagyunk sokkal fejlettebbek. A beépített gátlásrendszert áthágva gyakran mi is ártatlan embertársunkon töltjük ki bosszúnkat egy külső inger, rajtunk kívül álló eset hatására, ahogy a film szereplőpárja is egymással tette. Laborit professzor végül kimondta a film fő mondanivalóját.

— Ha az ember megszűnik állandó dominanciára törekedni — minden párkapcsolatból győztesen kikerül —, akkor várható az emberiség problémáinak megoldása. Ezen óhaj teljesülése azonban utópisztikusnak tűnik. Meg kell vizsgálni, milyen napjainkban egy autoriter ember. Jellemvonásaiban erősen konvencionális, mereven kötődik hagyományos értékekhez. A nevelésben különbséget kell tenni a negatív és pozitív autoriter nevelés között. Az előbbi vasszigorú tilalmak-

A seditelt giraffe

kal és büntetésekkel kormányozza a gyermeket, az utóbbi sem enged a gyermek hangulatainak, de követelményeinek háttére egy szüntelenül érzékelhető szeretet. Jó lenne, ha a gyermek a lehető legkorábban hozzájutna a pozitív autoritás tapasztalatához, hogy önálló, kapcsolatokra képes, felelős ember legyen. Az a körülmény, hogy az ember az ipari bürokratikus nagytársadalomban gyakran értéktelenségnek, fölöslegesnek érzi magát, hogy elidegenült munkájára nem lehet büszke, hogy emberi elismerést keres, de nem talál, s azt az elismerés pusztá jelképeinek, a pénznek és a tulajdonnak a felhalmozásával kompenzálja, hogy nem érzi magát valahova tartozónak, hogy társadalmával és annak autoritásaival gyakran nem ért egyet, és kerüli a vele való azonosulást — mindez károsítja öntudatát és gyermekeivel szemben is bizonytalanná teszi. A károsult öntudatú ember gyermekei előtt nagy valószínűséggel csak romboló hatású vagy bizonytalan autoritást mutat, amelyben önmaga sem hisz.

Mint látható, egyik nevelésformából / autoriter, autoritásmentes / sem születik feltétlenül autonóm ember. A genetikai örökségnek és a situáció kényezetének megfelelően — azonban ez leginkább a pozitív autoriter nevelésből várható.

A lopakodó zsiráf

ZSIRÁF

Pápay Sándornak ajánlom

Emlékezik, Tanár Úr ?

Még gimnazisták voltunk. Azt mondta, nem megtanítani akarja nekünk az irodalmat, hanem megezeretetni, hogyha egyszer szabadidőnk akad, ne pénz után kutassunk mindig a zsebünkben — Elég-e dícsőre ? —, de néha nyúljunk a könyvek után is.

Sikerült Tanár Úr ! Vagy úgy, hogy „Kegyetlen” szigorral megtanultatott velem negyven sort a Gondolatok a könyvtárban-ból, vagy úgy, hogy megrendezte nekünk, velünk az Unképző Kör Vörösmarty estjét és megajándékozott minket egy felejtetetlen délutánnal. S valahány-szor eszidott, korholt, a szemében mindig ott égett a szeretet.

Az utolsó órán virággal és egy lemezzel búcsúztunk. Az osztály vigyázzban állt. Próbáltuk esetlen-kamasszal megköszönni mindazt, amit adott nekünk és megmondani: nagyon szerettük.

„Ha mindez így igaz, akkor érdekes volt dolgozni.”

Ezt mondta, s könnyeivel szinte kiszáradt az osztályból.

Emlékezik, Tanár Úr ?

Én soha nem felejttem.

Korai még a konty nekem

Gyöngécske lány vagyok még,
ijeszt is fű-fa, uram;
férfi ágyában engem
a hideg rázna, uram.

Korai még, korai még,
korai még a konty nekem;
korai még...bűn lenne ám,
ha elcsavarná a fejem.

Anyám varratta új ruhám,
templomba még megáldani;
ha lefeküdnék, jó uram,
hová lennének fodrai?

Régen elmúlt már Mindszent,
hosszú a téli éj, uram;
hogy én egy ágyban önnel,
jaj, nem merek, nem én, uram.

Süví a szél és lombtalan,
tar ágakat csupál, uram;
de hogyha nyáron erre jár,
idősebb leszek már, uram.

IRODALOM SAROK

ROBERT BURNS

Falusi randevú

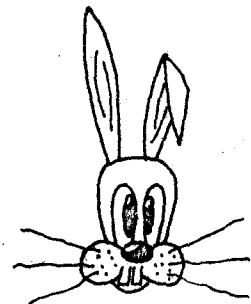
Van itt valaki? Ki kopog? —
Én vagyok, mondta Findlay.
Takarodj, senki sem hívott! —
Ugyan már, mondta Findlay.
Lopni indultál? Mit csinál? —
Magsúgom, mondta Findlay.
Valami rosszban sántikál? —
Nem rossz az, mondta Findlay.

Ha most kinyílna ez a zár —
Csak nyílna, mondta Findlay.
Nem alhatnék el újra már. —
Nem bizony, mondta Findlay.
Ha benn volnál, szobámban, itt —
Bár volnék, mondta Findlay.
Itt rostokolnál hajnalig. —
Hát hogyné, mondta Findlay.

Ha itt maradok ma éjszaka —
Maradok, mondta Findlay.
Vigyázz, hogy épen jus haz! —
Vigyázok, mondta Findlay.
S bármi essek is idebenn —
Hadd essék, mondta Findlay.
Mindhalálig titok legyen —
Titok lesz, mondta Findlay.

Robert Burns /1759-1796/- skót költő; szegény skót kisbirtokos fiaként korán megismerte a paraszti munkát, a nyomort, de a népet és kultúráját is, főként a gazdag skót népdalkincset, amelynek összegyűjtésében is részt vett. A nyomor elől Jamaicába szándékozott kivándorolni, de a skót dallamokra írt dalainak első kötetével akkora sikert aratott, hogy /mint ünnepeit népi bárd/ Edinburghben telepedett le. Megnövekedett, gazdálkodott, tönkrement, s az mentette meg az áhhaláltól, hogy fináncnak szegődött.

Szimpatizált a jakobinus eszmékkel, de 1794-ben, amikor a franciák partraszállással fenyegettek, beállt önkéntesnek. Féktelen természetű, a nyomor és az izákoság korán sírba vitte. Egyike a világ legnagyobb dalköltőinek; frissesség, keresetlen realizmusa, könnyedsége utolérhetetlen. A skót paraszti érzésén keresztül az egész emberiség legősebb és legégszerűsebb érzelmeit fejezte ki. Hatása messze túlterjedt Skócián; egész Európa, a Petőfi és Arany népi-nemzeti költészetére is kiszugárzott.

Ki nem mutatja,
az nem mutat.
(Shakespeare)

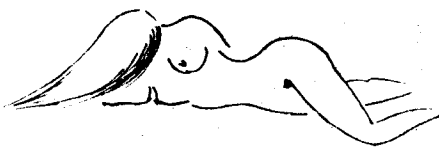
Szerkesztette:

Sándor Pápay

HÓDSZER

Lötágas.

-Szeretlek téged; Jutka, ki-mondhatatlanul szeretlek! Többet jelentesz nekem mindennél a világon. Emlékszel? Amikor először találkoztunk a villamoson, ráléptél a lábamra, és zavartan elnézést kértél. Ott álltal előttem, kedvesen mosolyogtál, én pedig zavarba jöttem. Mondtam valamit, már nem tudom, azután segítettem elcipelni a porszívót hozzátok. A sors akarta úgy, hogy újra találkozzak veled a kórházban, mikor a központi fűtést szereltük. Milyen csodás véletlen, hogy éppen ott dolgozol! Este a presszóban már tudtam, hogy te kellesz nekem. A-hogy megfogtam a kezéd ... te megszorítottad ... Senki más nem tudja úgy szorítani!

Sok minden történt azután a négy hónap alatt. Bizony, éppen ma négy hónapja ennek. Te mindig részegítő vagy. Újra és újra megmámorosít a hajad illata, az ajkaid mozgása, ahogy csókolysz. Néha megrémülök: ennyire hozzád tartozom ... Nem akarom elhinni, hogy létezik ilyen nagy, ilyen igaz szerelem. Ez már-már félelmetes.

A múltkor még próbára is tettem magam. Ha-ha, nevetséges az egész, de azért elmondom, nincs előttem titkom.

Ismét kételybe merültem a múltkor; az nem létezik, hogy te jelentés mindent nekem, ami jó ezen a földön, életet, boldogságot, örömet. A próba sikerült! Képzeld, amikor a múlt héten délutános voltál és nem találkozhattunk, elmentem a Fekete Macskába, tudod, az a diszkó ott a sarkon. Kíváncsi voltam, van-e olyan nő, aki hasonlít egy kicsit is hozzád. Persze nem volt egy sem, csupa jellegtelen popper, meg nagyképű digó. Rád gondoltam, milyen jó lenne itt veled egy este, remekül szórakozhatnánk. Ekkor jött oda egy hosszú hajú szőke csaj, azt mondja, nem táncolnánk-e egyet, mit ülsz itt a söröd mellett magadba. Elmentem, te, miért ne? Láttam, nagyon él-

vezi, úgy látszik, megtetszettem neki, mert a lassú számoknál erősen hozzám simult. Én semmit nem éreztem, az járt a fejemben, milyen jó lesz holnap veled. Észre sem vettem, mikor kezdtünk csókolózni, teljesen közönyös voltam, tudtam, hogy ő nem jelent semmit, úgylis le fog kopni, de nem szóltam neki. Azt gondoltam, hogy nem lehet igaz, hogy más nő hidegen hagy. Pedig így volt, mondom, a próba sikerült, te vagy az egyetlen a világon! Most már csak azért sem szóltam neki, figyeltem a fejleményeket.

Kellemesen érezhette magát, a bulit együtt hagytuk ott. A szálalásig a buszon csak nézett rám, és fogta a kezemet. Ahogy fölértünk a szobámba, egyszerűen a karjaimba omlott, úgy kellett elkapnom. Körül se nézett, csak egyszerűen elkezdett csókolni, és levetette közben a kabátomat, persze én is lesegítettem az övét, még bemelegszik, és megfázik, ha kimegy az utcára. Maradt egy kis Napóleon konyak a születésnap buliból, azal kínáltam meg, azután bekapcsoltam a magnót. Lehúztam a pulcsiját, átkaroltam, és csókolni kezdtem a nyakát, a nyelvemmel teljesen az álla alól indultam, majd egyre lejjebb, lejjebb, úgy, hogy ki kellett gombolni a blúzárt, aztán egyre lejjebb ...

Nem éreztem semmit, teljesen hidegen hagyott, de ő már forró volt, erőteljesen borzolta mindkét kezével a hajamat, közben már a mellét csókoltam és simogattam, ugyanis nem hordott melltartót. A blúz már végig ki volt gombolva, a szemem előtt ott táncoltak a derekán a szőke pihék a selymes bőrén. Lerúghatta a cipőjét, mert a farmerját, valami répa típus, minden akadály nélkül le tudtam húzni. Ő is kihámozott az ingemből meg a nadrágomból, és pajkosan az asztalon lévő pic közé ejtette a blúzárt, ahogy lekapsolta a villanyt. Ott volt mellettem az egyszemélyes

ágyban, és csókolta, mint egy örült hiúz, a falcomot horogálta, végigkarmolta a hátamat, a mellét simogattam, és telibe csókoltam a száját ... és semi ... A haja az arcomba hullt, csak csókolta, csókolta ... ott hullámszórt mellettem az egész vibráló test, végigremegett a gyönyör minden porcikáján, és akkor lehúztam a bugyiját, és

Hé ... Jutka! Mit akarsz azzal a késsel?!

Hát nem érted!?

Szeretlek, te örült!!!!...

NE!!!!...

Újságciikk:

Meggyesi Ádám lakásán holtan találták Horváth Péter építőipari szakmunkást. A halált egy papírvágó kés okozta, amely, mint a vizsgálat kiderítette, a kizsákosodott lévő dohányzóasztalon hevert, mint dísz tárgy. A gyanúsítottat, Meggyesi Judit ápolónőt az áldozat mellett találták sírva. Tettét beismerte, de megbánást nem tanúsított.

A rendőrség a vizsgálatot folytatja.

525

Tájékoztató a fővárosi feladatokban résztvevők politikai és kulturális rendezvényeiről.

TÁJÉKOZTATÓ

Kiadja a KISZ Budapesti Bizottsága megbízásában az Eötvös Loránd Tudományegyetem KISZ Bizottsága /Budapest, Pf. 109. 1364. Telefon: 175-061/

December 9. szerda

19.00. CHB - Hípnázis koncert a Pöli-összklubban

19.00. Spanyolország képekben, zenével. Komolyzenei klub a KEK 3. emeleti klubjában

December 10. csütörtök

17.00. Jazz lemezklub a KEK-en

18.00. Nostalgia est az Old Boys együttesrel az Eötvös klubban

December 11., péntek

19.00. Fiatal költők estje a KÖZGÁZ klubban

20.00. Spenót koncert, Bűszme diszco, filmvetítés a Pöldes kollégiumban

December 12., szombat

18.00. Szombat este a KEK-en: KFT, Fórum, Komár László közreműködésével, /belépő: 40 Ft + tagsági/ - KEK

19.00. Bejtorján koncert, Bkulás est, ajándékozás a KEK-en, /belépődíj: 20Ft/

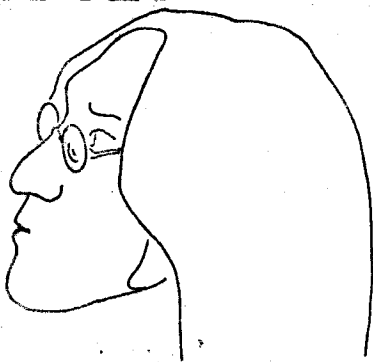
19.00. Szombat esti KÖZGÁZ klub a HBB közreműködésével

KÖZHIR

Hallgatom a „Double Fantasy”-t közben eszembe jut, hogy egy éve halt meg Lennon, és eszembe jut utolsó interjúja is, amit Koltai Gábor könyvében lehet kivonatolva olvasni.

Hallgatom a zenét, amelyik egyáltalán nem extravagáns, de mindig új oldalát mutatja, és amelyik egy tudatos ember zenéje. Ugyanez a tudatosság mutatkozik meg az interjúban is, ahol sok minden mellett arról beszél, hogy értelmet talált /találtak Ono-val együtt/ az életben - ez pedig közös gyermekük Sean felnevelése. Arról is beszél, hogy Sean tervezett gyerek, hogy nem egy szombat esti sörözés hangulatában fogant.

Lennon

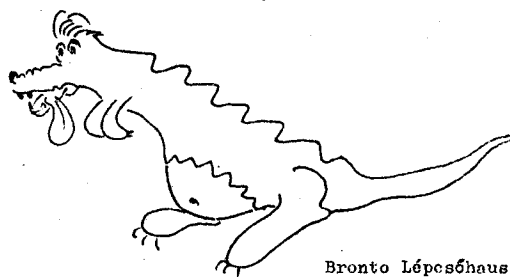
Kezd összeállni egy kép, amit kiegészít a lemezborítón található feljegyzés is / tartalma kb. a következő/: elmúltak a hetvenes évek, eljött az idő, hogy újra csináljunk valamit.

A kép - ami összeállt - pedig a következő / a belemagyarázás szándéka nélkül/: Lennon halála törvényeszerű volt. Törvényszerű, ment tisztult, tudatosodott elképzeléseit - a családról, életről - az élet, a mindennapok igazolták. Hiszen Lennon értékeket keresett és talált meg, amikor semmi köze sem volt a puztításhoz, háborúhoz, értékeket amik minden egyes embernek lehetőséget mutattak a boldogság elérésére. Ez pedig Lennon múltjával - lázadásával, politikai állásfoglalásával - „súlyozva” tényleges ellenpontja lett / lehetett volna/ a fegyverkezés láza felé sodródó Amerikának.

Ennek az amerikai vezetésnek pedig most nem erre van szüksége - ez azt hiszem érthető, nem szorul különösebb magyarázatra.

Hát ezért érzem törvényszerűnek Lennon halálát. De lehet, hogy az egésznek semmi köze sincs a valósághoz, és Chapman tényleg beszámíthatatlan, beteg és ez a magyarázat. Nem tudom. Nem tudom. -Sz-

Vasárnap délután volt, ebéd utáni szieszta idő. Sajnos, nem lehet ejtőzni, holnap matek ZH. lesz, hajjaj. Na, szedjük csak elő... ez az. Mi is lesz? Valószínűségi számítás. Nézzük csak: kombinatorika, valószínűségi algebra, hűha, valószínűségi változók... Gyerünk, gyerünk, így nem megyek semmire. Nohát. Definíció: Legyen kezi való... ecetera, ecetera... Tétel: Ha a izé úgy, ahogy, akkor a de így-úgy: $M \text{ kezipluszcé} = \text{nagyemkezi plusz cé}$. Ha ... ha ezt alkalmazom az elektroneloszlás függvényénél, és kifejtem a bomlási tényezőt, akkor, akkor...

Bronto Lépcsőház

Éjfélre már kész is voltam az irányított elektronpályás atombontás elméleti alaptörvényeivel. A hét végére már kész is volt! Remekül sikerült, elért a zsebemben az egész, erre nem is számítottam. A TDK konzulensem csodálkozva nézett, amikor boldog mosollyal és egy hanyag mozdulattal elé tettem az asztalára.

— Mi ez? — kérdezte tömören, de kíváncsian.

— Ez a KETAR! — vágtam rá nem kis büszkeséggel.

— Mi... micsoda?!

— KETAR! Közvetlenül Egyenáramot Termelő Atomreaktor!

Most meg mitől csuklik... Zavartalanul folytattam.

— A hét végén ... a valószínűség matekból, és az ötlet!... pedig pofon egyszerű. És összejött! A laborban raktam össze, nagyon jó lett, itt van, így kell működtetni... Ez a vacak — lemértem — , ez 86 kW-ot tud!

KETAR

Beteg lehet szegény, egészen tág a pupillája, és olyan kerek...

— Kérek jobb felszerelést és némi segéderőt, ki akarom nagyobbban is próbálni...

Hinek részletezzem? Egy hét múlva már erről beszélt az egész egyetem. Akkorra dobtuk össze a srácokkal a KETAR-B/1 változatot. A teljesítménye egy kissé meghaladta ugyan az inotai erőműét, de ezzel szemben a méretei nem voltak nagyobbak egy Ika-

ruz busznál, a költségek pedig kijöttek a laborfejlesztésre szánt pénzből...

Fáradtságos, de gyümölcsöző munkánk eredményeit a Magyar Tudományos Akadémia megfelelő plénuma elé terjesztettük. Itt méltóan foglalkoztak a találmány ipari és gazdasági jelentőségével. Voltak persze aggályoskodók, akik azt állították, hogy a KETAR-t nem célszerű villamos erőműként alkalmazni. Arra hivatkoztak, hogy az országos hálózat közismerten az 50 Hz-es váltakozó árammal működik, mit kezdenénk tehát a KETAR által előállított tökéletes egyenárammal? A tanácsadók azonnal elhallgattak, amikor a GANZ-gyár — bizonyára nem kis fantáziát látva a dologban — vállalta, hogy az egyenáramból váltóáramot csinál. A régi V 41 és V 42 típusú mozdonyok Ward-Leonard átalakító gépeit előszedték és felújították, ezeket állították be a KETAR-D-k mellé.

A KETAR diadalútját most már semmi nem gátolta többé. Az országban mindent szédületes, eddig soha nem látott tempóban villamosítottak. Kivétel természetesen a vasút volt. Rájöttek, hogy olcsóbb a villamosításnál, ha a mozdonyokba tesznek bele egy-egy megfelelő típusú Katát. Igen, Katát, így becézte már mindenki. Gáz helyett villannyal kezdtek főzni és fűteni a háztartásokban, rohamosan terjedtek a Csepel-Electric személyautók ... Hirtelenjében nem is tudom felsorolni mindazokat a változásokat, amiket a Katának köszönhetünk, de talán rávilágít a kirajzolódott képre az a tény, hogy a közgazdászok legnagyobb meglepetésére a külkereskedelmi mérleg erősen megbillent, mondhatnám: felborult. Minden számítgatásuk ellenére ez az év tízszeres nyereséggel zárult az utóbbi 30 év összvolumenéhez képest ... Hiába, kérem, egy év alatt Magyarország energia-exportáló ország lett, a fél Európát mi láttuk el árammal.

A hatalmas gazdasági sikerekre való tekintettel a Közlekedésmérnöki Kar kollektívájának a tudományos munkában elért eredményeiért a minisztérium megígérte, hogy új kollégiumot ad a hallgatóknak!

Soha nem felejttem el azt a napot, amikor a J épület előtt a dákán átvágta a nemzeti színnű szalagot, és a kollégiumigazgatóval együtt az élen ünnepélyesen átvonultunk a fellobogózt Kata-hídon, mely a J-t köztötte össze a Gellért-hegy fölött a Rózsadombral, ahol a koleez áll. A hídon a hallgatók kérésére a BKV megindította a piros 204-es járatot, mely éjszaka még sűrűbben jár. Külön kérésre megnyílt a koleez mellett a Liszoly söröző. Nevét a „Lisbella” és a „Mészoly”, ma már fogalomná vált nevek megfelelő ötvözéséből kapta.

Eljárogatok ide én is, s mit tagadjam? bizony engem is elkap néha a nosztalgiahullám. Ebből az alkalomból általában törvénytelenül leiszom magam a szürke aszfaltig, bár van úgy, hogy mindenféle alkalomtól mentesen megtörténik az ilyesmi. Ilyenkor rózsaszínű felhők közt látom magam a Bartók Béla úton,

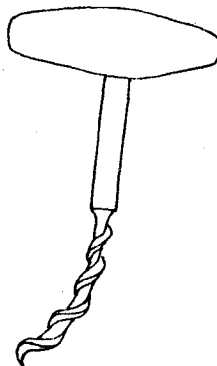

a régi koleezban, ott, ahol most az egyetem DZS / ejtad: dza / épülete áll...

A negyedikén laktunk, lift nihil. Itt még az előre is lifttel megyek, a lépcsőt akkor láttam, amikor a tűzriadó próba volt. Ha a szomszéd szobában valaki lapozott egyet, nálunk lezuhantak a plakátok a falról, erre a szomszédban leesett a polc, de mi már tartottuk a beázott plafont, mert ha az is leesik, akkor egy irreverzibilis rezonancia jelenség elhaló hangjainak kíséretében mehetünk alberletet keresni. Az is kellemetlen volt, hogy budira a J-be jártunk, fürödni meg a Rudasba.

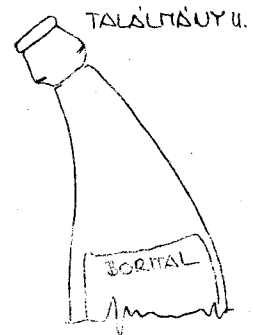
Node az a hangulat, az a szellem kárpótolt mindenért. Ott még köszönt egymásnak mindenki. Ezek a mostani elsősök azt hiszik, hogy az egyszemélyes szobák a külön fürdőszobával, gardróbbal, hűtőszekrényvel, ez már minden. Tévednek: Az emberi kapcsolatoknál nincs értékeesebb a földön. Ennek a legminimálisabb formája pedig az, hogy valaki üdvözli a másikat. Az igaz, hogy az ember azt sem tudja, hogy ki fia-borja, akinek azólt, de oda se neki! A jó közösségi szellem... az a fontos.

TALÁLMAZ I.

A KETAR elterjedt az egész világon. Eljuthatott a híre kis falumba is, ugyanis levelet kaptam a tanácstól, melyben tisztelettel meghívtak a XXXII. falugyűlésre.

Érkezésem alkalmából az állomáson a fogadóbizottság virágcsokros üttörökkel, sóval, kenyérrrel és szeretettel várt. Szüleimmel együtt mentem a kocsához, amellyel a tanácaházára hajtott a kocsis. Itt a tanáca-terem zászlókkal és transzparensekkel díszített nagyablakából végignéztük a szárazföldi és légi parádét, mely a Rákóczi tész. Rába-KETAR típusú traktorjainak a felvonulásával kezdődött, és a helyi tűzoltóság rohamkocsijának elvonulásával végződött. Később derült ki, hogy ez nem volt benne a műsorban, a tűzoltókat oltásra hívták ki az egyik „Szünyog” permetező repülőgéphez, mely a légiparádé után robbanás-szerűen ért földet.

A nagy érdeklődés miatt a kultúrház kicsinek bizonyult, ezért a gyűlést a templomban tartották. Az elnök a bevezető szavak után megkért, hogy beszéljek a találmanyról.

— Kedves falumbéliek! A KETAR, vagy Kata folyamatosan alakult ki olyaná, amilyen. Egy késő őszi délután kezdődött.

Vasárnap délután volt, ebéd utáni eszeszte idő. Sajnos, nem lehet ejtözni, holnap matek ZH. lesz.

...matek ZH. lesz.

Úristen! Mennyi az idő?! A fene egye meg, már megint átaludtam a délutánt... Mi lesz ebből holnap... még a puskám since meg!

Még jó, hogy az első defini-
ciót elolvastam már...

SZS

KÖZHIR

9

TKK

Nemrég zajlottak le a TDK konferenciák. Vajon milyen eredményt hozott / ha hozott / hallgatónak és oktatónak ez a fajta együttműködés? Az ezzel kapcsolatos kérdésekről beszélgettem karunk három hallgatójával: mi újság házuk táján?

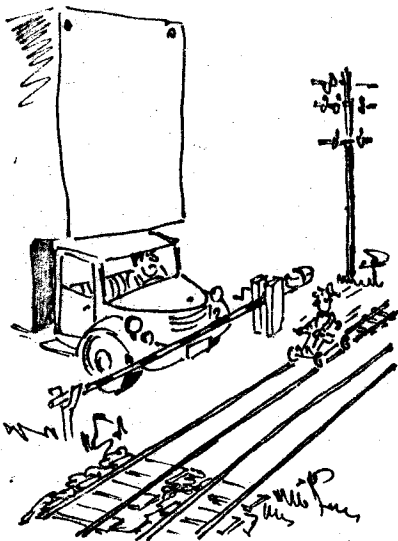
Hanula Barna negyedéves autógépész II. díjas dolgozatának címe: Otto-motorok keverékképzése, Solex karburátorok.

— Mivel foglalkoztál munkád során?

— Egyrészt a címben jelzett motorok keverékképzéséről, a terület trükkjeiről igyekeztem minél többet megtudni, másrészt a Solex-cég gyártmányairól készítettem összefoglaló jellegű beállítási táblázatot.

— Ezek szerint nem beszélhetünk korszakalkotó újításról?

— Nem, erről szó sincs! Főleg francia és német nyelvű irodalom fordításával és rendezésével / pl. különböző típusú autók beállítási utasításait felhasználva / készítettem egy olyan anyagot, amely ilyen formában / minden ma használt Solex karburátor együtt / még nem létezett.

— Hol lehet ennek gyakorlati haszna?

— Az oktatásban, illetve kutatásban, ahol több órás, esetleg több napi munkától menekül meg az, aki a szóban forgó alkatrészek akárcsak egy adatára is kíváncsi. Egyetemünk cross-szakosztálya pedig már keresi is azt a Solexet, amelyik a legjobban táplálja majd Kovács Lajos új Tatra-motorját.

— Miért éppen a Solexre esett a választás?

— Eredetileg a Weberekkel foglalkoztam, de kiderült, hogy az előbbire nagyobb szűkeég van, ezért „nyergeltem át”.

— Meghallgattad több társad előadását is. Mi a véleményed a színvonalról?

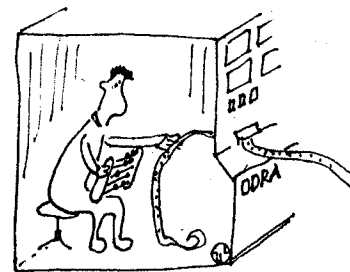
— Egy-két gyengébb teljesítménytől eltekintve sok érdekes, színvonalas dolgozat készült. Jövőre talán még jobb lesz a helyzet, mivel úgy érzem, elismerik a TDK-munkát: anyagilag sem jár rosszul a hallgató, és az sem mellékes, hogy valaki egy poros irattár számára dolgozik, vagy szinte azonnal látja: nem dolgozott hiába.

A vasúti váltó-hajtóművek néhány időszerű biztonságtechnikai kérdése című munkájáért I. díjat kapott a IV. éves közlekedéstechnikus tankör 4 fős csoportja / Csekő Gábor, Kirilly Kálmán, Dalmadi György, Vajda Attila /.

— Jó-e az, hogy viszonylag sokan dolgoztatok ugyanabban a témában? — kérdeztem Kirilly Kálmántól.

— Mi a jelenlegi váltó-hajtóművek megismerése mellett a megoldatlan problémákat kerestük. Ezek közül a rögzítőerő szabályozására, illetve pontosabb beállítására dolgoztunk ki lehetséges megoldásokat. Mivel konkrét szerkezet tervezése volt a feladat, szerintem — főleg az ötleteléshez, az egyes elgondolások ciszolásához — nagyon hasznos volt, hogy többen vagyunk.

— Ezek szerint eléggé speciális témát választottatok.

— Igen, azt hiszem. „Külsős”, nem az egyetemen dolgozó konzulensünk is volt, többek közt ezért is éreztük élőnek a problémát, így szívesen foglalkoztunk vele. Egyébként vannak olyan „elégertémák”, amelyet majdnem minden évben előadnak. Ezek gyakran alapkérdéseket felegetnek. Talán hasznos lenne számunkra, ha fölvennék egymással a kapcsolatot, így egy-egy problémát alaposabban földolgozhatnának.

— Ha már itt tartunk, milyen előadásokat hallottál?

— Csak a saját ezekciónon elhangzottakat ismerem. Tetszett, hogy nagyon sokan foglalkoztak számítógéppel, mikroprocesszorral. Így a szakmai ismeretszerzés mellett egyre többen értenek majd ehhez a szakterülethez is, márpedig erre a későbbiek során nagy szükség lesz.

— Az előbb említetted, hogy meglévő műszaki problémára készítettetek megoldást. Vajon hogyan hasznosítják munkátok eredményét?

— A hasznosítás távolinak tűnik. Először le kell gyártani a berendezést, és a gyakorlatban megvizsgálni, erre talán lesz is lehetőség, remélem, minél hamarabb.

folyt. köv.

